

**ZADEVA: OBRAVNAVA IN SKLEPANJE O PREDLOGU
ODLOKA O IZVAJANJU MEDIACIJE**

GRADIVO PRIPRAVILI: Občinska uprava in medobčinska uprava občin
Kobarid, Bovec, Tolmin in Kanal ob Soči

GRADIVO PREDLAGA: Župan

Obrazložitev predloga Odloka o izvajanju mediacije

1. RAZLOGI ZA SPREJEM

Odlok se sprejema z namenom vzpostavitve sistema izvensodnega reševanja sporov, t. i. oddelka za mediacijo, z namenom izvajanja mediacij v okviru skupne medobčinske uprave občin Bovec, Kobarid, Tolmin in Kanal ob Soči. Gre za občanom prijazno storitev, s katero podpiramo hitro in učinkovito reševanje sporov ter ohranjanje pozitivnih odnosov. V mediaciji udeleženci prostovoljno, ob pomoči mediatorja (nevtralne tretje osebe), poskušata doseči mirno rešitev spora. Glavna prednost mediacije za razliko od sodnega postopka je, da se udeleženca sama odločita, ali in kako bosta reševali spor. Pri tem jima pomaga mediator.

Občina lahko, v skladu s 23. alinejo drugega odstavka 21. člena Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 11/14 – popr., 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A, 80/20 – ZIUOOPE in 62/24 – odl. US), poleg taksativno naštetih, ureja tudi druge lokalne zadeve javnega pomena. Omogočanje instituta mediacije znotraj lokalne samouprave spada med takšne lokalne zadeve, ki so javnega pomena. Vloga mediacije znotraj lokalnega okolja, ko pride do sporov med udeleženci, ki se v skupnosti običajno poznajo in sobivajo, je pomembna, ker poleg razreševanja spornih situacij spodbuja komunikacijo med posamezniki in skupinami v skupnosti, odpira prostor za dialog, preverjanje interesov in iskanje skupnih rešitev med posamezniki in skupinami, ki sestavljajo lokalno skupnost.

Začetki mediacije v Sloveniji segajo v leto 2001. Danes obstaja mediacija na sodišču (gre za t. i. sodišču pridruženo mediacijo), to je v primeru, ko je sodni postopek med strankami že v teku. Medijski center je ustanovljen tudi v okviru Odvetniške zbornice Slovenije, Notarske zbornice Slovenije, pri Društvu mediatorjev Slovenije, pri Slovenskem zavarovalnem združenju, na Centru za socialno delo, pri zasebnih izvajalcih, itd. Mediacija se razvija tudi v lokalni skupnosti, lani je npr. Mestna občina Novo mesto ustanovila Center za alternativno reševanje sporov, Mestna občina

Ljubljana pa je takšen odlok sprejela že leta 2011. Statistični podatki kažejo, da je v postopku mediacije na sodiščih uspešno zaključenih okoli polovica vseh primerov.

Rezultat mediacije je sporazuma rešitev, ki je posameznemu primeru prilagojena, za oba udeleženca pa sprejemljiva in fleksibilna rešitev, usmerjena v prihodnost. Tovrstna rešitev omogoča nadaljnje sodelovanje in sobivanje, lahko izboljša medsebojne odnose; zmagovalca ali poraženca ni. Udeleženca nič ne izgubita, lahko pa jima uspe skleniti dogovor. Za razliko od sodnega reševanja sporov, mediator ni sodnik, ki bi v sporu odločil, ampak udeležence vodi k sporazumni rešitvi spora, s katero bi bili vsi zadovoljni.

Spori so v pravnem smislu pogosto zapleteni, sodni postopki strogo formalni in praviloma dolgotrajni. O sporu odloči sodnik. Sodni postopki ne smejo upoštevati ozadja spora, ki izhaja iz osebnega ali poslovnega odnosa med udeležencema. Mediacija pa po drugi strani udeležencema omogoča, da pri oblikovanju rešitve njunega spora aktivno sodelujeta, pri čemer ju skozi postopek vodi mediator, kot nepristranska tretja oseba. Rezultat mediacije je posameznemu primeru prilagojena, za oba udeleženca sprejemljiva in fleksibilna rešitev, usmerjena v prihodnost, kar lahko izboljša medsebojne odnose in omogoča nadaljnje sodelovanje. Rešitve, pri katerih udeleženci sami sodelujejo in jih oblikujejo, so trdnjše in dolgotrajnejše.

Na načelni ravni so za mediacijo primerni vsi spori, še zlasti pa spori:

- v katerih sta udeleženca v trajnem odnosu in ga nameravata ohraniti (npr. medsosedske spori, družinski spori),
- v katerih bi bila hitra rešitev v korist obeh udeležencev (npr. gospodarski spori),
- v katerih se udeleženci zavedajo negativnih vidikov nereševanja sporov (npr. družinski, premoženjski in delovnopравни spori),
- v katerih si udeleženca želita zaupen postopek, a si prav tako želita biti slišana oziroma upoštevana,
- v katerih bi udeležencem ustrezale netipične rešitve.

Prednosti mediacije v primerjavi s sodnim reševanjem sporov so predvsem naslednje:

- prihranek časa in denarja,
- rešitev spora, ki je sprejemljiva za oba udeleženca,
- neformalnost postopka,
- možnost aktivnega sodelovanja in vpliva na postopek,
- strokovno sodelovanje tretje nevtralne osebe ves čas postopka,
- zaupnost postopka,
- prostovoljnost sodelovanja v postopku,
- izvršljivost sklenjenega dogovora.

Vključene občine bi z vzpostavitvijo oddelka za mediacijo proaktivno pristopile k tej problematiki, s financiranjem prvih treh ur mediacije in nudenjem prostorov za izvajanje mediacije bodo udeležence iz lokalnega okolja, ki so v medsebojnih sporih, tudi finančno motivirale, da medsebojne spore razrešijo v zadovoljstvo vseh. Izkušnje na področju mediacije kažejo, da se večina sporov reši v prvih treh urah, in sicer na enem

ali dveh srečanjih. Zato se lahko pričakuje, da bo instrument mediacije uspešen tudi v tem primeru. Mediacije se bodo izvajale za vse spore iz različnih razmerij in v zvezi z zahtevki, s katerimi lahko udeleženci prosto razpolagajo in se glede njih poravnajo. Takšno obliko alternativnega reševanja sporov z namenom spodbujanja sožitja v lokalni skupnosti že poznajo tudi nekatere druge občine v Sloveniji, npr. Mesta občina Novo mesto (na podlagi Pravilnika o Centru za alternativno reševanje sporov pri MONM iz leta 2023) in Mestna občina Ljubljana (na podlagi Odloka o mediaciji pri MOL iz leta 2011), kar lahko štejemo za primere dobrih praks, po katerih se zgledujemo.

2. PРАВNA PODLAGA

Zakon o mediaciji v civilnih in gospodarskih zadevah (Uradni list RS, št. 56/08), 21. in 29. člen Zakona o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. 94/07 – uradno prečiščeno besedilo, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 11/18 – ZSPDSLS-1, 30/18, 61/20 – ZIUZEOP-A in 80/20 – ZIUOOPE).

3. VPLIV NA PRORAČUN OBČINE

Sprejetje Odloka o izvajanju mediacije nima neposrednih finančnih vplivov na proračun Občine Tolmin. Predvideva se, da se bo mediacija izvajala pri organu medobčinske uprave v okviru novih podeljenih nalog, za katere bo zagotovljeno višje sofinanciranje s strani države v višini 5 %, skladno z 26. členom Zakona o financiranju občin (Uradni list RS, št. 123/06, 57/08, 36/11, 14/15 – ZUUJFO, 71/17, 21/18 – popr., 80/20 – ZIUOOPE, 189/20 – ZFRO, 207/21 in 44/22 – ZVO-2). Z višjim sofinanciranjem se pokriva stroški, ki nastanejo z izvajanjem dodatne dejavnosti.

4. VSEBINSKA OBRAZLOŽITEV ODLOKA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH PO ČLENIH

Na podlagi 21. člena Statuta Občine Tolmin (Uradni list RS, št. 13/09, 17/11 in 106/15) je Občinski svet Občine Tolmin na ____ seji dne _____ sprejel naslednji

1. člen

Ustanavlja se oddelek za mediacijo, ki bo deloval v okviru medobčinske uprave občin Bovec, Kobarid, Tolmin in Kanal ob Soči. Odlok določa namen, temeljna načela in način izvajanja mediacije in upravičence. Ta člen vsebuje še uvodno definicijo mediacije.

2. člen

Člen definira osnovne izraze, ki so ponavljajo skozi odlok. Poleg pojmov mediacija in mediator člen natančneje definira udeležence postopka, ki jih opredeli po njihovem pravnem statusu, upravičene so tako fizične kot pravne osebe. Pri pravnih osebah gre tako za pravne osebe javnega prava, kot pravne osebe zasebnega prava.

3. člen

Storitev mediacije, ki se bo nudila v okviru oddelka za mediacijo, bo potekala skladno s splošnimi višjimi hierarhičnimi predpisi, ki na tem področju veljajo. Trenutno je najpomembnejši Zakon o mediacijah v civilnih in gospodarskih zadevah (Uradni list RS, št. 56/2008), katerega določila se bodo uporabljala za mediacijo, če ni s tem odlokom drugače določeno. V kolikor bi bil ta zakon nadomeščen z drugim področnim zakonom, bo mediacija potekala v skladu s takim novim predpisom, razen glede zadev, ki jih ta odlok drugače ureja.

4. člen

Oddelek za mediacijo deluje v okviru skupne medobčinske uprave, ki tudi zagotavlja in vodi mediacije po tem odloku. To je smiselno zaradi ekonomičnosti in racionalnosti. Poslovanje poteka preko sedežne občine, kar je vezano tudi na državno sofinanciranje. Prostore in opremo za izvajanje mediacij pa zagotavlja vsaka posamezna občina v občinskih prostorih. Upoštevajoč, da je namen takšne oblike mediacije predvsem razreševanje konfliktov v lokalnem okolju in spodbujanje sožitja, je za udeležence postopka potek mediacije v občini, kjer imajo prebivališče ali sedež, najprimernejše. Da pa ne bi bila izvedba določenega termina mediacije bile neizvedljive zgolj zaradi nerazpoložljivosti občinskih prostorov, je dopuščena tudi možnost, da se udeleženci in mediator dogovorijo za izvedbo mediacijskega srečanja tudi na drugi lokaciji, a te ne zanje niti za občine ne sme pomeniti dodatnih stroškov.

5. člen

Člen opredeljuje upravičene udeležence mediacije in vrste sporov, ki jih je mogoče razreševati z institutom te mediacije. Mediacije se bodo lahko posluževale tako fizične kot pravne osebe, na ta način pa bo možno razreševati vse vrste sporov, razen teh, za katere je podana izključna pristojnost sodišča. Na ta način se bo pravnim in fizičnim osebam iz teh občin omogočilo najširši dostop do tega tipa alternativnega reševanja sporov, kjer so izključeni le takšni spori, ki jih kogentni predpisi ne dovoljujejo razreševati v obliki mediacije.

6. člen

Mediacija je alternativni način reševanja sporov, kjer se s tem načinom reševanja strinjajo vsi sprti udeleženci, ki za začetek postopka dajo soglasje in si spor želijo rešiti. Zato je tudi primerno, da vsak udeleženec nosi svoje stroške, stroške mediatorja pa si razdelijo po enakih delih.

7. člen

Namen vzpostavitve instituta mediacije na nivoju skupne medobčinske uprave je spodbujanje občanov, da (tako kot fizične osebe, kot za pravne osebe, ki so jih ustanovili) spore rešujejo sporazumno z namenom sožitja v lokalni skupnosti. Sodno reševanje sporov namreč prinaša zmagovalca in poraženca, kar običajno ne prinese izboljšanja medosebnih odnosov. Cilj mediacije pa je sporazumno reševanje sporov v zadovoljstvo vseh vpletenih. Zato je v interesu štirih občin, da bi se osebe z območja

teh občin posluževale mediacije. V skladu s tem členom bi občine občane k temu spodbujale tudi s finančno motivacijo. Tako v primeru fizičnih oseb - udeležencev z območja posamezne občine, ta občina plača prve tri ure mediacije, če je v tem času sklenjen sporazum med udeleženci pa tudi strošek sklenitve sporazuma. To je tudi praksa drugih občin, ki imajo takšen institut mediacije že vzpostavljen in po katerih se zgledujemo. Hkrati pa bo mediacija v okviru medobčinske uprave na voljo tudi drugim udeležencem, ki nimajo prebivališča na območju teh občin, a mediacija bo zanje v celoti plačljiva.

8. člen

Mediator je za posredovanje v reševanju spora upravičen do honorarja, ki je sestavljen iz nagrade na podlagi urnine in povračila potnih stroškov. V primeru uspešno razrešenega spora je mediator upravičen še do nagrade za sklenitev sporazuma. Potni stroški se izračunajo obračunajo v skladu z Uredbo o davčni obravnavi povračil stroškov in drugih dohodkov iz delovnega razmerja, oziroma morebitnega prepisa, ki bi to uredbo nadomestil.

9. člen

Ta člen določa tehnične podrobnosti načina izvedbe plačila mediatorju za njegovo delo, za katerega je temelj poročilo o izvedeni mediaciji, ki ga mora mediator predhodno dostaviti koordinatorju. Od upravičenega honorarja mediatorja, Občina Kobarid kot sedežna občina medobčinske uprave, izda račun v višini 10 % odmerjene nagrade mediatorja, kar mora plačati pavšalnega zneska za kritje administrativnih stroškov, ki jih s tem ima medobčinska uprava.

10. člen

Da institut mediacije ne bi bil zlorabljen, je nujna tudi njena omejitev. Tako bo imel vsak udeleženec možnost brezplačnih treh ur mediacije za en spor letno. V primeru interesa se bo lahko tega načina reševanja lahko poslužil tudi za več sporov letno, a bodo nadaljnji zanj plačljivi. Člen pa dopušča tudi diskrecijsko pravico koordinatorja mediacije na medobčinski upravi, ki lahko glede na okoliščine primera odloči drugače in udeležencu odobri več kot eno brezplačno mediacijo letno.

11. člen

Gre za standardno načelo v postopkih mediacije. Za uspešnost mediacije je pomembno, da udeleženci razkrijejo čim več podatkov. To pa lažje storijo, če vedo, da so ti podatki zaupni in ne bodo posredovali tretjim osebam, kar bi jim lahko škodovalo. Udeleženci pa se lahko dogovorijo tudi drugače, če je to v njihovem skupnem interesu. Zaupnost je omejena z zakonskimi določili, če za določene primere to lahko zahtevajo. Enako velja če je razkritje potrebno za izpolnitev ali prisilno izvršitev sporazuma o rešitvi spora. Načeloma med udeleženci in mediatorjem velja odprta komunikacija in mediator lahko podatke o sporu, ki jih prejme od enega udeleženca, razkrije tudi drugim udeležencem. A udeleženci imajo tudi možnost, da mediatorji nekaj razkrije po izrecnim pogojem, da ostane zaupno, kar mora mediator spoštovati (npr. kakšno njegovo videnje ozadja spora, koliko je za dosego spora pripravljen popustiti itd.).

Načelo tajnosti in zaupnosti vsebuje tudi, da so na mediacijskih srečanjih lahko prisotni le udeleženci postopka, razen, če se vsi udeleženci strinjajo drugače. Enako načelo zaupnosti zavezuje tudi druge osebe, ki sodelujejo v postopku mediacije, kot so npr. izvedenci.

12. člen

Za pripravljenost udeležencev sodelovati v mediaciji je pomembno tudi, da ne smatrajo, da bi jim sodelovanje v tem postopku škodovalo v primeru neuspešnosti mediacije. V primeru, da bi se dokazi iz (neuspešnega) mediacijskega postopka lahko uporabili v morebitnih nadaljnjih sodnih, arbitražnih ali drugih podobnih postopkih (npr. katera dejstva so priznali, koliko so bili pripravljeni popustiti itd.) bi udeležence odvrčalo od pripravljenosti sodelovanja v mediaciji. Kljub temu pa se podatki iz mediacije lahko uporabijo v drugih postopkih pod pogoji in v obsegu, ki ga zahteva zakon, zlasti zaradi razlogov javnega reda (npr. zaščita interesov otrok ali preprečitev posega v telesno ali duševno celovitost osebe) ali kolikor je potrebno za izpolnitev ali prisilno izvršitev sporazuma o rešitvi spora. Vsi ostali dokazi, razen taksativno naštetih v tem členu, ki se dotikajo neposredno poteka mediacije, so še naprej dopustni v drugih postopkih, tudi če so bili uporabljeni v postopku mediacije. Udeleženci se lahko v obliki pisnega dogovora dogovorijo, da je dokaz, ki je bil pridobljen v mediacijskem postopku (npr. cenitve, mnenja) uporabi kot dopusten dokaz v kasnejših postopkih na sodišču ali pred drugimi organi. Namen tega je predvsem ekonomičnost in racionalnost, da bi bili prihranjeni nepotrebni dvojni isti stroški.

13. člen

Mediacijski postopek temeljni na ustnem poteku, kar omogoča dinamičnost in fleksibilnost ter hitro izmenjavanje stališč in dogovarjanje. Zato se tudi ne piše zapisnik. Tekom mediacijskega postopka pa mediator in udeleženci lahko komunicirajo tudi pisno.

14. člen

Ena izmed prednosti mediacije v primerjavi s sodnim postopkom je tudi njegova hitrost, saj traja bistveno manj časa. To vpliva tudi na manjše stroške. Zato je postopek mediacije omejen na tri mesece, kar udeležence tudi spodbuja k hitremu postopanju. Kljub temu člen dopušča izjemo, ko vsi udeleženci podajo pisno izjavo, se postopek lahko tudi podaljša. Z namenom hitrosti postopka člen dopušča tudi različne oblike vabljenja udeležencev na sestanke, kar je bistveno manj formalizirana forma v primerjavi s sodnim postopkom.

15. člen

Postopek mediacije je mogoč le v primeru prostovoljnega sodelovanja vseh udeležencev. To je splošna značilnost alternativnih oblik reševanja sporov, saj je v nasprotnem primeru nujno reševanje po sodni poti, državna oblast ima ekskluzivno pravico takšne oblike odločanja. Vsak udeleženec lahko tekom postopka mediacije, čeprav je podal soglasje za njen pričetek, kadarkoli umakne soglasje za sodelovanje v postopku mediacije. S tem se postopek zaključi. Tudi mediator lahko postopek

mediacije predčasno zaključi in to brez pojasnila o razlogih, če udeleženci ne napredujejo v smeri sklenitve poravnave in postopek ne teče več brez zavlačevanja udeležencev ali katerega izmed njih.

16. člen

Udeleženci mediacije so v postopu vezani na veljavno zakonodajo. Razreševanje spora lahko poteka v okviru prisilnih predpisov, ki udeležence omejujejo in se jih morajo držati.

17. člen

Vloga mediatorja je biti nevtralen posrednik v sporu, ki udeležence obravnava enakopravno, išče se za vse sprejemljivo rešitev, pri tem pa morajo vsi udeleženci imeti enako možnost sodelovanja in sooblikovanja postopka, prosto izjaviti svojo voljo, podati predloge in svobodo skleniti ali ne skleniti poravnave. Enakopravnost je predpogoj, da udeleženci postopku in mediatorju zaupajo ter se mediacije poslužijo.

18. člen

Enako kot enakopravnost iz prejšnjega člena, je za zaupanje udeležencev zelo pomembno tudi načelo nepristranskosti mediatorja, ki mora ves čas mediacije ravnati nevtravno, neodvisno in nepristransko v odnosu do udeležencev in do izida mediacije. Na to ga zavezujejo tudi pravila stroke in Etična načela Društva mediatorjev Slovenije. Poleg tega da ne favorizira ali ugodneje obravnava nobenega od udeležencev, je zelo pomemben vidik nepristranskosti mediatorja tudi, da z medicijo ne sme pričeti ali z njo nadaljevati, če je z njo že začel, dokler udeležencem ne razkrije vseh okoliščin (npr. obstoj sorodstvenega ali poslovnega razmerja mediatorja z udeleženci), ki bi lahko vplivale na njegovo neodvisnost in neopredeljenost, oziroma bi lahko ustvarile pri udeležencih mediacije vtis, da ni popolnoma nevtralen. Ta dolžnost velja ves čas mediacijskega postopka. Na listi mediatorjev oddelka za medicijo medobčinske uprave bo več mediatorjev, da bo možna samoizločitev ali izločitev določenega mediatorja, če bi zaradi vezi z enim od udeležencev postopka bil ogrožen vtis njegove nepristranskosti.

19. člen

V okviru oddelka za medicijo bodo na podlagi javnega poziva izbrani štirje mediatorji, ki bodo uvrščeni na seznam, ki bo objavljen na spletnih straneh občin. Izmed prijavljenih kandidatov za mediatorje, ki se bodo prijavili na javni poziv, bo štirčlanska komisija, v katero bo vsak župan imenoval enega člana, izbrala štiri mediatorje. Ti bodo izvajali medicije za udeležence, ki bodo želeli to možnost v okviru medobčinske uprave koristiti. Število štirih mediatorjev je primerno glede na pričakovani obseg dela, hkrati pa to omogoča tudi ustrezen izbor in po potrebi zamenjavo mediatorja v primeru njegov osebnih povezav s katerim od udeležencev. Če bi se izkazalo, da je številka štirih mediatorjev prenizka, se lahko njihovo število poveča z novim javnim pozivom. Na podlagi javnega poziva bodo mediatorji na seznam uvrščeni za štiri leta. Člen določa tudi kateri podatki o mediatorjih bodo objavljeni na spletnih straneh občin ter v katerih primerih se mediator izbriše iz liste mediatorjev.

20. člen

Mediacija je tehnika alternativnega reševanja sporov, ki zahteva posebne veščine. Zato člen taksativno našteva pogoje, ki jih oseba mora izpolnjevati, da lahko izvaja mediacije po tem odloku. Poleg ustrezne stopnje izobrazbe, poslovne sposobnosti in neobsojenosti, mora mediator imeti uspešno opravljeno vsaj osnovno usposabljanje iz mediacije, katerega obseg mora biti najmanj 40 ur ter uspešno opravljen zaključni izpit iz izobraževanja ter je opravil vsaj dve samostojni mediaciji ali vsaj dve observaciji mediacijskega postopka v postopkih pred sodiščem. Svoje znanje mora tudi redno obnavljati z vsakoletnimi izobraževanji. S tem mediatorji izkažejo primerna znanja in usposobljenost, ki so potrebni za profesionalno vodenje mediacijskih postopkov.

21. člen

Mediacija je institut, ki je možen le, če se z njim strinjajo vsi udeleženci. Predlog za mediacijo lahko udeleženci vložijo skupaj, če pa predlog vloži le en udeleženec, koordinator pošlje predlog za začetek mediacije drugemu udeležencu. Ta se mora v roku 15 dni (razen če je v predlogu za mediacijo naveden drugačen rok) pozitivno odzvati na predlog, sicer se šteje, da je bil ta zavržen. Člen vsebuje tudi določbe katere podatke mora vsebovati predlog za začetek mediacije in postopanje koordinatorja če predlog ne vsebuje potrebnih podatkov. Mediatorja v sporu določi koordinator in sicer s seznama mediatorjev glede na vrstni red mediatorjev z liste mediatorjev, razen ko udeleženca sporazumno predlagata mediatorja ali pa ga izbere koordinator, upošteva pri tem specifičnost zadeve.

22. člen

Člen določa dolžno ravnanje mediatorja, v izogib napačnemu razumevanju in nesporazumom glede poteka mediacije med udeleženci, predvsem pa v izogib, da bi mediacijo izvajal mediator, za katerega bi lahko obstajal dvom glede njegove neodvisnosti, nepristranskosti in nevtralnosti.

23. člen

Člen določa tehnično-administrativna pravila glede vodenja mediacije v okviru medobčinske uprave in s strani mediatorja. Ko je mediator obveščen, da mu je bila dodeljena zadeva v obravnavo, mora v roku 15 dni z udeleženci dogovoriti termin prvega srečanja, saj je ena od prednosti in smislov mediacijskega postopka tudi njegova hitrost. Dokler teče postopek mediacije, se udeleženci zavežejo, da ne bodo začeli sodnega ali arbitražnega postopka o obstoječem sporu (razen če bi sicer nastale težke in nepopravljive posledice), saj je mediacija oblika alternativnega reševanja sporov, prav v izogib potrebi po sodnem reševanju.

24. člen

Udeleženec v postopku mediacije je lahko le poslovno sposobna oseba, saj le takšna lahko polno razume postopek in sklepa zavezujoče poravnave. Člen določa način sodelovanja udeležencev, ki nimajo poslovne sposobnosti, ki jih mora zastopati

zakoniti zastopnik in mladoletnikov. Tudi udeleženci v postopku mediacije, ki so poslovno sposobni, lahko poleg osebnega opravljanja procesnih dejanj, slednja opravljajo po zakonitem zastopniku ali po pooblaščenцу, ki predloži pooblastilo za zastopanje v postopku mediacije.

25. člen

Člen vsebuje pravila o poteku same mediacije med udeleženci, kot je to značilno za mediacije. Takšen način omogoča najhitrejšo in najcenejšo reševanje spora.

26. člen

V skladu z načeli pravne varnosti in predvidljivosti, imajo zahtevki, glede katerih je mogoče sprožiti pravni postopek, določen zastaralni rok, po katerem določenega zahtevka ni več mogoče uveljavljati. Med potekom mediacije ta zastaralni rok ne teče. To za udeležence pomeni večjo pravno varnost, saj bi sicer udeleženec lahko v dobri veri želel spor rešiti sporazumno z mediacijo, slednja ne bi uspela, on pa bi v tem času zamudil rok za začetek pravnega varstva. S tem bi bil postopek mediacije bistveno manj atraktiven za udeležence. Takšno mirovanje zastaralnih rokov določa tudi trenutno veljavni Zakon o mediacijah v civilnih in gospodarskih zadevah in velja pri vseh mediacijskih postopkih.

27. člen

Člen določa jezik postopka mediacije.

28. člen

Člen določa oblike doseganja soglasja med udeleženci in oblike sporazuma o rešitvi spora.

29. člen

Člen določa načine zaključka mediacije. V postopku lahko sodelujeta dva ali več udeležencev. Če je udeležencev več, ena izmed njih pa je umaknila soglasje za mediacijo, se postopek za ostale nadaljuje, če se s tem strinjajo. Mediator ob koncu koordinatorja obvesti, kako se je mediacija zaključila ter mu vrne spis, koordinator pa udeležencem vrne njihovo morebitno dokumentacijo in postopek zaključi.

30. člen

Člen opredeljuje vlogo in pristojnosti koordinatorja, ki koordinira mediacije v okviru oddelka za mediacijo v okviru medobčinske uprave občin Bovec, Kobarid, Tolmin in Kanal ob Soči.

31. člen

Člen določa pravna in etnična pravila, ki se jih morajo držati mediatorji po tem odloku. V primeru pritožbe nad delom mediatorja o očitani kršitvi etičnega kodeksa poda mnenje etična komisija Društva mediatorjev Slovenije.

32. člen

Medobčinska uprava organizira storitev mediacije in jo koordinira, vsebinsko pa v delo mediatorjev ne posega in torej tudi ne prevzema odgovornosti za morebitne napake mediatorja, ampak je slednji sam in izključno odgovoren, tudi odškodninsko, za strokovne napake.

33. člen

Člen določa način sprejema, objave in začetek veljavnosti odloka.

5. PREDLOG SKLEPA:

Na podlagi 21. člena Statuta Občine Tolmin (Uradni list RS, št. 13/09, 17/11 in 106/15) je Občinski svet Občine Tolmin na ____ seji dne _____ sprejel naslednji

SKLEP

I.

Občinski svet Občine Tolmin sprejme predlog Odloka o izvajanju mediacije.

Alen Červ l. r.

župan

Priloge:

- BESEDILO Odloka o izvajanju mediacije